

Gazdaságaink és vállalataink vezetői megértették, hogy a vezetők és a vállalat megítélése a termelési eredményeken keresztül történik és ebben nem a termeléstől független — szubjektív tényezők játszanak szerepet. Az üzemszervezésben és vezetésben levő tartalékokat azonban még távolról sem merítették ki, ezért biztosan számíthatunk arra, hogy az eredmények a második félévben és a következő években tovább fognak növekedni.

A jó vállalati eredmények adta anyagi lehetőségeket most okosan kell felhasználni. Rendkívül fontos feladat az, hogy az anyagi eszközök hiányában eddig állandóan elhalasztott *gépszelejtezéseket és felújítási, valamint karbantartási munkákat gyors ütemben pótolják* gazdaságaink és vállalataink. Ez más szempontból is rendkívül fontos. Nehezen képzelhető el, hogy a gazdaságok fokozott állami segítséget tudjanak kapni fejlesztési terveikhez, ha erre most, amikor alkalom kínálkozik, a saját eszközeiket megfelelően nem használják fel. Ezért tehát semmi ok sincs az önelégültségre és a következő hetekben kemény munkával kell biztosítani a vállalati eredmény megtartását és fokozását, valamint a többlet anyagi eszközök célszerű felhasználását az elmaradt feladatok pótlására és a termelés további megalapozására.

Ehhez kérem a gyűlés résztvevőinek hozzájárulását, valamennyi magyar erdész segítségét.

Király Pál:

FŐITKÁRI BESZÁMOLÓ

Az egyesületekről szóló törvény előírásainak, valamint Alapszabályainknak és régi szokásainknak megfelelően előterjesztem az Egyesület vezetőségének jelentését Egyesületünk helyzetéről, a múlt évi közgyűlés óta végzett munkáról és főbb törekvéseinkről.

MUNKÁNK TÁRSADALMI KERETE

Egyesületünk szerves része a magyar társadalomnak, munkánk célját és lehetőségét ez a társadalmi környezet szabja meg.

A magyar társadalmi-politikai fejlődés számára a nemzetközi politikai atmosféra az elmúlt év folyamán nyugodt fejlődést biztosított. Erre a nemzetközi politikai légkörre az általános enyhülés, a nemzetek közötti közeledés gondolata és gyakorlata volt jellemző, még akkor is, ha a világ egyes neuralgikus térségeiben ezzel az általános tendenciával szemben ideig-óráig ellentétesen ható események mentek végbe.

Belpolitikai életünket eddigi eredményeink továbbfejlesztése, valamint a mindig mérföldkövet jelentő, következő pártkongresszusra és ötéves tervidőszakra való készülődés jellemezte. A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának két nagy jelentőségű határozata is kifejezésre juttatta, hogy politikánk személyektől független, elvi politika, amelynek célja a munkásosztály vezető szerepének erősítése, a népgazdaság tervszerű, arányos fejlesztése, a gazdaságirányítási rendszer további tökéletesítése, az élet- és műveltségi színvonal rendszeres emelése és építőmunkánk nemzetközi feltételeinek megteremtése.

E nagy jelentőségű határozatok számos, közvetlenül hasznosítható utalást tartalmaznak szakmai és egyesületi közéletünk fejlesztése szempontjából is. Példaként említjük meg a szocialista demokrácia fejlesztését, vagyis az emberek következetes bevonását a döntések előkészítésébe, véleményük kikérését; a de-

mokratikusan előkészített határozatok fegyelmezett, vitamenter, egységes végrehajtását; az egészséges, tiszta, nyílt üzemi légkört; a vezetőkkel szemben támasztott magasabb politikai, szakmai és vezetési követelményeket.

Az említett párthatározatok arra is figyelmeztetnek bennünket, hogy a változatlan, szilárd alapelveken nyugvó politikánk nem statikus, hanem állandó fejlődésben levő, dinamikus politika, amelynek alakulását Egyesületünk irányítása szempontjából is állandóan figyelemmel kell kísérnünk, különösen a következő, belpolitikai és gazdaságpolitikai szempontból egyaránt mozgalmasnak ígérkező hónapokban.

AZ ÁLLAMI ERDŐGAZDASÁGI POLITIKA TÖREKVÉSEI

A röviden vázolt, kiegyensúlyozott politikai viszonyok alapvetően járultak hozzá ahhoz, hogy a népgazdaság egésze és ezen belül a fagazdaság is eredményes évet zárt 1973-ban és az eredmények csak fokozódni látszanak az 1974. első félévi adatok alapján. A fagazdaság eredményeinek elérésében döntő jelentőségűnek bizonyult az a tény, hogy a vállalatok jó munkájukkal realizálni tudták azokat a lehetőségeket, amelyeket a múlt év májusában hozott központi árintézkedések, valamint az általános nyersanyagválság közepette megélenkült exportpiacok jelentettek.

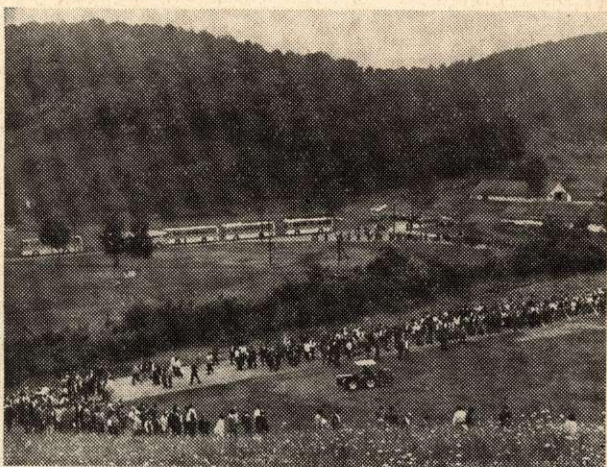
A vállalatok lényegesen előbbre haladtak a közép és hosszú távú terveik elkészítésében és a tervezőmunka az erdészeti szakemberek perspektivikus gondolkodásmódjának fejlesztése szempontjából is érezte kedvező hatását. Részen emiatt, részben a több helyen megindult fűrészüzemi rekonstrukció miatt tovább erősödött az erdőgazdasági termelést a lehető legmagasabb készütségi fokig végigvivő vertikális szemlélet.

Népgazdaságunk közismerten az extenzív fejlődés szakaszából az intenzív szakaszba való átmenet stádiumában van, ami azt jelenti, hogy a fejlesztés korábbi hagyományos forrásai kimerülőfélben vannak. Ez a körülmény határozza meg az erdőgazdasági politika törekvéseit is. Minden téren fokozott mértékben lép előtérbe a hatékonyság követelménye, vagyis észszerűbben, gondosabban kell kihasználni a gazdasági növekedés fenntartása érdekében a termelőerőket: a rendelkezésre álló nyersanyagot, a gépeket, a pénzalapokat, az egyre korlátozottabban rendelkezésre álló munkaerőt. Az erdőgazdálkodásban az elmúlt év során értünk is el eredményeket a hatékonyság fokozása terén. Jelentős növekedést értünk el a rendelkezésre álló fatöke kitermelésében és a volumen-növekedést szinte teljes egészében a munka termelékenységének fokozásával biztosítottuk. A volumennövelés következtében sikerült biztosítanunk a belföldi ellátást, ami korábban súlyos kötelezettségként nehezedett a hazai fagazdaságra (kivéve farostlemezből és természetesen kivétel a fenyőellátás is). Előbbre léptünk az anyagkihasználás: a hulladékhasznosítás terén. Örvendetes módon bontakozik a hatékonysági, a gazdaságossági szemlélet az élőfa-termesztés, az erdőművelés területén és öntetszélges nélkül állíthatjuk, hogy ezen a téren Egyesületünk Erdőművelési Szakosztálya úttörő munkát végez.

Az erdőgazdasági politika változatlan célkitűzése az erdőgazdasági termelés lehetőségeinek bővítése erdőtelepítések útján azokon a területeken, amelyeken a nagyüzemi mezőgazdálkodás kifizetődően nem folytatható. Meg kell azonban jegyezni, hogy a bővítési folyamaton belül az eddigiekhez képest nagyobb súlyt fog kapni az erdők szerkezeti átalakítása, ugyancsak a meglévő fatökével való gazdálkodás hatékonyságának fokozása.

Az erdőgazdasági politikának változatlan, de még mindig nem kellő mértékben megvalósított törekvése a termelőszövetkezeti erdők fakészletének jobb

népgazdasági hasznosítása. A termelőszövetkezeti erdők minőségi átlaga ugyanis lényegében nem rosszabb az állami erdők átlagánál, a termelőszövetkezeti fakitermelés termékszerkezete mégis lényegesen rosszabb az állami erdőgazdaságokénál. Az iparifa százalékos aránya a tsz-ekben a felét sem éri el az állami erdők k hozatalának, még akkor sem, ha az utóbbiból a lapgyártási alapanyagokat figyelmen kívül hagyjuk. A lemaradásnak számos oka van, többek között például a nem megfelelő közgazdasági szabályozórendszer. A megyei párt- és tanácsi vezetők segítséget tudnának nyújtani a problémakör megoldásához ab-

2. ábra. Beérkezés a bükk-széki bemutatóhoz

ban az esetben, ha Minisztériumunk vezetésével fenntartott kapcsolataik során a mezőgazdaság gondjai mellett gyakrabban kitérnének a termelőszövetkezeti erdőgazdálkodás problémáira is.

EGYESÜLETI POLITIKÁNK ALAPELVE; TOVÁBB A MEGKEZDETT ÚTON

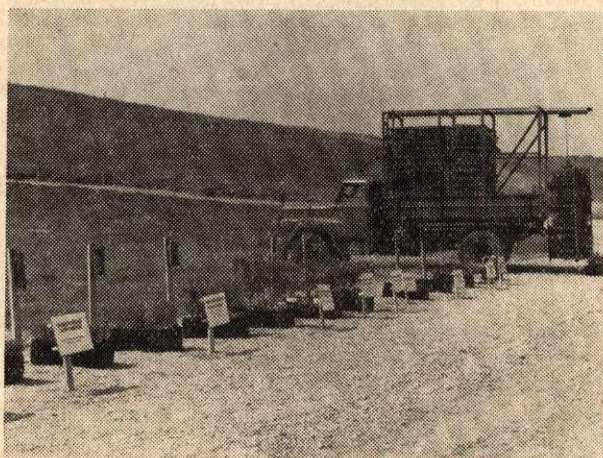
Rátérve Egyesületünk munkájának, életének ismertetésére, úgy gondolom, hogy szervezeteink munkájának aprólékos részletezése helyett célszerűbb lesz néhány főbb tendencia és esemény kiemelésével jellemezni a múlt évi közgyűlés óta folytatott tevékenységünket. Azért is célravezetőbbnek tartom ezt, mert vezető szerveink, szakosztályaink és szakbizottságaink, valamint helyi csoportjaink munkájáról hónapról hónapra részletesen beszámolunk szaklapunk „Egyesületi közlemények” rovatában, így a tagságnak a törvényben előírt kötelező tájékoztatása folyamatosan megtörténik.

Ha az elmúlt év egyesületi politikájának főbb törekvéseit egy mondatral kellene jellemezni, akkor ezt mondhatnám: tovább a megkezdett úton! Ez az út alapjában véve Egyesületünk fennállásának 108 esztendeje alatt szilárdan, következetesen egy végső cél felé mutat és ez: a magyar erdőgazdaság fejlesztésének elősegítése. Ezen a töretlen ívelésen belül azonban mindig voltak olyan gyakorlati alternatívák, amelyeket a kor követelményeinek megfelelően követett az Egyesület, végső céljának megközelítése érdekében.

A TERMELŐSZÖVETKEZETI ERDŐGAZDÁLKODÁS TÁRSADALMI TÁMOGATÁSA

Egyesületi politikánknak ilyen szükségszerűen kialakult jellemvonása napjainkban a termelőszövetkezeti erdőgazdálkodással való fokozott foglalkozás, annak tüzetesebb vizsgálata. Az országos választmány az 1974. évi egyesületi

munkaterv kiemelt fontosságú programpontjaként jelölte meg ezt a témát. Nem ötletszerű elhatározás volt ez. Amint azt az erdőgazdasági politika törekvéseinek rövid összefoglalása során említettem, a fagazdasági vállalatok közép- és hosszú távú terveinek készítése során is, de a termelőszövetkezeti erdőgazdaság területén dolgozó szaktársaink jelzései nyomán is egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a fagazdaság vertikális fejlesztésében már középtávon komoly problémákat okoz a tsz-erdőgazdaság szervezetlensége, viszonylagos technikai elmaradottsága, a fagazdaság egészéhez való laza kapcsolódása. Ez a viszonylagos elmaradottság azonban nemcsak az állami erdőgazdasági politika számára jelent gondot, hanem elsősorban a termelőszövetkezeteknek és az ottani erdőgazdálkodást közvetlenül irányító, lebonyolító szaktársainknak. Az erdőgazdálkodás alapelve a tartamosság, következőképpen nem lehet tetszés szerint felhagyni vele, ezért gazdálkodási kényszerrel nehezedik az erdőtulajdonosra, például a termelőszövetkezetre. A tsz-nél ez a kényszer gyakran kellemetlen melléküzemági gondként jelentkezik, amely ráadásul túlságosan nagy és gyorsan jelentkező

3. ábra. Burkoltgyökerű csemetebemutató és a szállító konténer

haszonnal nem kecsegtet. Ilyen körülmények között nem csoda, ha a területen dolgozó szaktársaink többségének szinte naponta kell bizonyítania ügybuzgalmával és szakértelmével az ágazatok versenyében erdészeti ágazatának munkatársaké, gépre, pénzre való jogosultságát. Azonban a legnagyobb ügybuzgalom is ritkán tudja pótolni a szétszórt tsz-erdők esetében azokat a gazdálkodási feltételeket, amelyeket a szervezett nagyüzemi erdőgazdálkodás biztosítani képes.

Egyesületünk az ország számos helyén szervezett ankét, konferencia, megbeszélés során tárta fel a helyzetet, amelyekbe természetesen bevonta a területen dolgozó termelőszövetkezeti erdész-szakembereket. E fontos szakkérdés megvitatásának, az eddigi eredmények részbeni áttekintésének szánjuk közgyűlésünk szakmai előadás-sorozatát, a termelőszövetkezeti erdőgazdálkodás előtérbe állításának jegyében rendezzük meg egész idei közgyűlésünket. Úgy érezzük, hogy Egyesületünk sem nézheti tétlenül a termelőszövetkezetekben dolgozó szaktársaink erőfeszítéseit, hanem a társadalmi munka eszközeivel és lehetőségeivel nekünk is közre kell működnünk a tsz-erdőgazdálkodás fejlesztésében. Ezért választottuk közgyűlésünk jelmondatául az „Erdész összefogással a termelőszövetkezeti erdőgazdálkodásért” gondolatát.

A közgyűléssel nem tekintjük a magunk részéről lezártnak a témával való intenzív foglalkozást, hiszen nyilvánvaló, hogy sok időre és munkára lesz még

szükség ahhoz, hogy ezen a téren is egyesbe jöjtnék tekinthessük a helyzetet. A jelentkező probléma-tömeg láttán az országos választmány úgy határozott, hogy Egyesületünkön belül Termelőszövetkezeti Szakosztályt kell felállítani a munkaterület további rendszeres gondozása, a tsz-erdőgazdaság fejlesztésének társadalmi előmozdítása céljából. A Szakosztályban való tevékenykedésre természetesen elsősorban a termelőszövetkezeti erdőgazdaság irányításában már nagy tapasztalatra szert tett szaktársainkat fogjuk felkérni, de szeretnénk bevonni a munkába az ügyre hasznos befolyással bíró kívülállókot is.

Meg kell jegyezni, hogy eddigi munkánk során nagy segítséget kaptunk az Állami Erdőrendezősegek különböző szintű szerveitől, amiért ezen alkalommal is köszönetet mondok.

Úgy gondolom, hogy viszonzásképpen az általunk végzett helyzetfeltáró és szemléletformáló munka is segítséget jelent majd az illetékes állami szervek számára a termelőszövetkezeti szektor erdőgazdaságának fejlesztésére irányuló tevékenységükben.

4. ábra. ERTI padkás
ültetőgép

Kezdeti szerény eredményeink között könnyvelhetjük el, hogy a Minisztérium részéről kedvező fogadtatásra talált a termelőszövetkezetekben huzamosabb idő óta eredményesen dolgozó erdészeti szakemberek kitüntetését kezdeményező megkeresésünk és ennek nyomán mai közgyűlésünk alkalmából 19 szaktársunk részesül miniszteri kitüntetésben. Huszadikként Egyesületünk tüntet ki egy tsz-szakembert „Bedő Albert” emlékéremmel.

MUNKA AZ ERDÉSZET SZAKMAI ÉRDEKEIÉRT

Közgyűlésünk szakmai előadásainak egyike a termelőszövetkezeti erdészeti szakemberek körében végzett, szociális helyzetükre, munkahelyi körülményeikre és közérzetükre vonatkozó helyzetfelmérésünk eredményeivel foglalkozik.

Ez az előadás egyik jelzése annak a tevékenységnek, amely új szín egyesületi munkánkban és amelynek végső célja az erdészeti műszaki értelmiség: az erdészek, technikusok, mérnökök munkájához a legjobb feltételek biztosítása, hatékonyságának fokozása. Ennek a célnak az érdekében alapítottuk Szociálpolitikai Bizottságunkat. Úgy véljük, hogy ez a bizottságunk a szakma területén jelenleg egyedülálló tevékenységet végez. Reméljük, hogy a szociális körülmények vonatkozásában végzett helyzetfeltáró és javaslattevő munkánk is hasznos

segítségét jelent majd az illetékes állami és más társadalmi szervezeteknek — intézkedéseik meghozatalához.

Szociálpolitikai tevékenységünk egyébként csak egy része annak a szélesebb körű egyesületi koncepciónak, amelyet Alapszabályaink „szakmai érdekvédelem” címszó alatt jelölnek meg fő célkitűzéseink között. Ez alatt azt értjük, hogy igyekszünk propagandát kifejteni az erdészet és az ott dolgozók nagyobb társadalmi megbecsültsége érdekében, ápoljuk az erdészet és ezen belül Egyesületünk nemes és haladó világunkba is beilleszthető hagyományait, neves elődeink emlékét s igyekszünk biztosítani az erdészeti műszaki értelmiség szellemi előrehaladásához szükséges olyan feltételeket, mint a szakmai filmgyártás vagy a szakkönyvkiadás. Ezt a célt szolgálja az a számos szakmai továbbképző előadás, konferencia és tapasztalatcsere is, amelyet Egyesületünk szervezett az elmúlt év során is.

ORSZÁGOS MOZGALMUNK: AZ „ERDŐK NAPJA” MEGRENDEZÉSE

Ebből a tevékenységi körből külön meg kell említenem egyet, mivel abból a tagság széles tömege igen örvendetes és dicséretes módon kivette a részét; az „Erdők Napjának” a tanuló ifjúság körében történő megrendezésére gondolok.

Egyesületünk 1973-ban fogott hozzá ennek a már korábban felvetett gondolatnak a megvalósításához. A mozgalmat több szemponttal is indokoltuk, de szakmai célját világosan megadtuk azzal a logikai gondolatmenettel, hogy ha a fiatalság az erdőt megismeri, akkor megszereti, ennek nyomán megbecsüli és meg is védi, felnőtt korában is.

Az 1973. évi kissé nehézkes kezdés után 1974-ben már szép lendületet kapott ez — az erdészet egyetemes érdekében indított — propagandisztikus mozgalmunk. A helyi csoportoktól beérkezett jelentések szerint mintegy 70 000 általános és középiskolai tanulókat vezettek ki kartársaink a pedagógusokkal közösen az erdőbe a tavaszi „Erdők Napja” alkalmából.

Az akcióba bevont tanulók szép számán túlmenően azért is örvendetes jelenség ez, mert mint említettem, igen sok kartársunk, főleg erdészetekben külső szolgálatot teljesítő erdészek, műszaki vezetők, erdészetvezetők vették ki tömegesen a részüket a lebonyolítás munkájából és ezen keresztül több ezer tagunk végzett közvetlen és hasznos egyesületi munkát.

E helyről is azzal a kéréssel fordulok valamennyi tagtársunkhoz, hogy változatlan lelkesedéssel fejlesszék a megindított mozgalmat. Az egyesületi életben nem a célkitűzések gyakori, ötletszerű, látványos váltogatására van szükség, hanem a már elhatározott célkitűzések szívós, állhatatos követésére mindaddig, amíg meg nem valósulnak. Ezt a kitartást igényli az „Erdők Napjának” kedves hagyománnyá gyökereztetése is az ifjúság körében. Mert bármily imponáló az említett 70 000 fős részvételi szám, de még mindig nagyon sok erőfeszítés van szükségünk, ha arra gondolunk, hogy közel 400 000 az akcióban érdekelt tanuló ifjúság létszáma.

Külön kérem az erdőgazdaságok vezetőit, az igazgató elvtársakat, hogy legyenek erdőgazdaságuk területén pártfogói a mozgalomnak. Egyrészt tegyék lehetővé kartársainknak munkaidejükön belül a szervező munkát, másrészt segítsék a rendelkezésükre álló eszközökkel, hogy a gyermekek szempontjából minél színvonalasabb, emlékezetesebb maradjon a tavaszi kirándulás.

GAZDASÁGPOLITIKAI MUNKÁNK FOKOZÁSA

Egyesületi munkánk következő és szintén nem teljesen új keletű vonása, amelyet célszerűnek tartok megemlíteni az, hogy egyesületünk nem csupán egy

„szakmai önképzőkör” szintjén kíván tevékenykedni, hanem aktívan kíván bekapcsolódni az erdőgazdasági politika meghatározásába, vállalati és országos szinten egyaránt. Úgy véljük ugyanis, hogy szocialista társadalmunk működési mechanizmusa nemcsak lehetővé teszi, hanem valósággal megkívánja, hogy más társadalmi szervek mellett a műszaki értelmiség speciális szervezete is kifejezésre juttathassa véleményét a gazdálkodás alapvető kérdéseivel kapcsolatban. Megítélésünk szerint ez a felfogás és törekvés több, mint logikus következtetés és az MSZMP KB Titkárságának az MTESZ munkájáról szóló, 1969-ben hozott határozata megfelelő indoklást nyújt ehhez a szándékunkhoz. A határozat ugyanis arra hívja fel az MTESZ tagegyesületeit, közöttük tehát a mi Egyesületünket is, hogy legyenek támogatói, indokolt esetekben pedig vitapartnerei az állami szerveknek. Célszerű azért is felemlíteni a határozatot, mert ebben az évben, a pártkongresszus előtt időszerű a számadás a párthatározatok végrehajtásáról.

5. ábra. ERTI tanyéros gödőrúró-gép

Gazdaságpolitikai munkánk fokozására ösztönzött bennünket az a megállapodás is, amelyet Egyesületünk kötött a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériummal és, amely szintén kifejezi a Minisztérium igényét az Egyesület aktív gazdaságpolitikai közreműködése iránt a MÉM által irányított gazdasági munka területén.

Az említett indítékok és azoknak az impulzusoknak az alapján, amelyet a fagazdasági vállalatok közép- és hosszú távú tervező munkájának megindítása jelentett számunkra, valóban folytattuk azt a kísérletezést, amelyet már a múlt évben megkezdtünk s amelynek nem kielégítő eredményéről már tavalyi közgyűlési beszámolómban említést tettem. Az idén azonban már több eredményről adhatok számot, ami részben azzal magyarázható, hogy a hosszú távú fejlesztés kérdéseinek vizsgálata helyett a következő ötéves tervidőszakkal való foglalkozásra ösztönöztük különböző egyesületi szervezeteinket. Ennek nyomán a termelés- és a műszaki fejlesztés legfontosabb területein tevékenykedő szakosztályaink — többnyire összefogva vidéki helyi csoportjainkkal — a szakterületükön dolgozó kartársainkat mozgósították és véleményüket meghallgatva, azokat „egyesületi állásfoglalásokban” rögzítették. Hasonló célt szolgáltak az Erdészeti Gazdaságtani Szakosztály vagy az Erdészeti Gépesítési Szakosztály kétnapos és a szakmai körökben nagy sikert aratott konferenciái is. Egy kérdő-

íves akciónk pedig igyekezett a véleményfeltáró tevékenységet egészen a legkisebb beosztásokban dolgozó tagtársaink szintjéig vinni.

Ezeknek a sok szervezési munkát kívánó akcióknak eredményeként keletkezett néhány figyelemre méltó anyag. Most azonban az a probléma jelentkezett, hogy a társadalmi munkának ezeket a hasznos termékeit hogyan áramoltassuk át az állami apparátus szervezetébe. Szaktársaink részéről ugyanis jogosan merült fel az az igény, hogy a tagság nagyobb tömegeinek véleménye ne akadjon el az egyesületi irányítás szintjén, hanem jusson el azokig az illetékes ügyintézőkig, akik az állami szervezeten belül az irányításra és intézkedésre jogosultak.

Az ágazatirányító miniszterhelyettesünkkel s egyben elnökünkkel folytatott megbeszélés alapján az állami és a társadalmi szervezet közötti érintkezés legcélravezetőbb és bürokráciamentes fóruma a Fagazdasági Tanács lehet. A következő félévben tehát az egyes szakterületek problémáit feltáró és a fejlesztési javaslatokat tartalmazó egyesületi anyagokat a Fagazdasági Tanácsban fogjuk előterjeszteni megvitatás és további ügyintézés céljából. Így elérjük, hogy külső szolgálatot teljesítő, kisebb beosztású tagtársaink véleménye is az állami erdőgazdasági politika felsőszintű irányítása elé kerülhessen. A Fagazdasági Tanács ugyanis egyébként is támaszkodik Egyesületünk munkájára. Munkabizottságai között például nem létesített gépesítési albizottságot, hanem e funkció ellátásával Egyesületünk Gépesítési Szakosztályát bízta meg.

NEMZETKÖZI KAPCSOLATAINK FEJLŐDÉSE

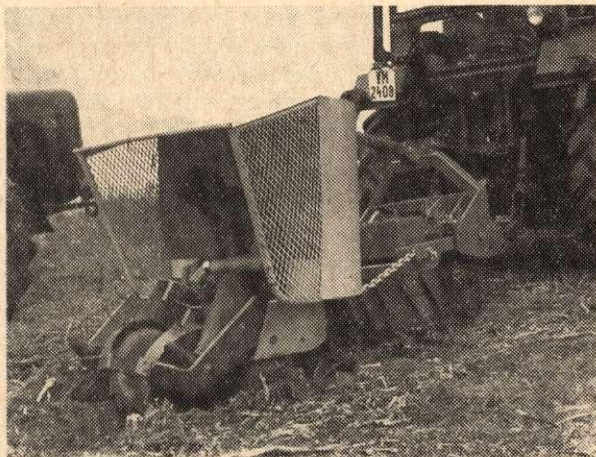
Az elmúlt időszak sokrétű tevékenységének köréből meg kell emlékezni a nemzetközi munkánkról. Nemzetközi kapcsolataink ápolása és fejlesztése igen sok időt és energiát emésztett fel a vezetés részéről. Legfontosabb eseményei a következők voltak. Az idén Egyesületünk volt a rendezője és házigazdája (közösen a Faipari Tudományos Egyesülettel) annak a tanácskozásnak, amelyet a szocialista országok erdészeti és faipari egyesületeinek képviselői kétévenként tartanak. A tanácskozáson Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, a Német Demokratikus Köztársaság, a Szovjetunió és természetesen Magyarország erdészeti és faipari egyesületének képviselői vettek részt. Ezen kölcsönösen tájékoztatták egymást a küldöttek országuk erdészeti és faiparának jelenlegi helyzetéről, valamint törekvéseiről. Érdekes volt megállapítani, hogy a beszámolók mennyire azonos problémákat tükröznek a különböző országok helyzetében. Megvittattuk továbbá az egyesületek közötti együttműködés helyzetét és feladatait. Megítélésünk szerint a találkozó igen jelentős mértékben járult hozzá a baráti egyesületek alaposabb megismeréséhez. Ennek nyomán lényegesen könnyebb lesz a kétoldalú kapcsolatok fejlesztése és egyre több tagtársunk tanulmányozhatja majd közvetlenül a baráti országok erdőgazdaságát, illetve faiparát a kölcsönös megállapodás terhére. Örömeinkre szolgált az a körülmény is, hogy külföldi barátaink a rendezés iránti legteljesebb megalégedés kifejezésével hagyták el országunkat.

Már meglevő, kialakult hasznos kapcsolatok folytatását jelentette a Nagykánizsai és Zalaegerszegi Helyi Csoportunk által megrendezett jugoszláv—osztrák—magyar erdészetalálkozó, amelynek előzménye a hasonló jellegű találkozó volt a múlt évben Jugoszláviában, Szlovéniában. Ez a rendezvény is eredményesen szolgálta a három szomszédos nép erdészeinek szakmai látókörbővítését, egymás jobb megismerését és végső soron a Duna menti népek barátságának szilárdítását is.

Ugyancsak örömmel állapíthatjuk meg, hogy az egymást követő évek gyakorlata alapján rendszeressé vált kapcsolatunk Burgenland Erdészeti Egyesületével. Azt hiszem, nem kell külön hangsúlyoznom tagtársaink előtt, hogy a ma-

gas színvonalú erdészeti kultúrával rendelkező Ausztria viszonyainak tanulmányozása mennyire hasznos számunkra és ezt a lehetőséget nyitja meg előttünk burgenlandi kartársaink barátsága.

Jelentős vállalkozása volt Egyesületünknek az a tanulmányút, amelyet a Francia Államerdészeti Szolgálat meghívása alapján tett küldöttségünk Fran-

6. ábra. Finn talajmarós ültetőgép

7. ábra. Finn forgókapás ültetőgép

ciaországban. Az utazás viszonzása volt annak a látogatásnak, amelyet egy hatagú francia erdőmérnökdelegáció tett hazánkban múlt évi szekszárdi közgyűlésünk alkalmával. A francia—magyar erdészeti kapcsolatok jelentőségét az adja meg, hogy Európában az erdészet és a faipar terén a francia viszonyok hasonlítanak leginkább hazai körülményeinkhez, mivel Franciaország 14 millió hektár erdőterületének 70⁰/₀-a lombos erdő. Ezért egymás eredményeinek és törekvéseinek tanulmányozása kölcsönösen igen hasznos lehet. Szeretnénk remélni, hogy a küldöttség-cseré nem lezárását, hanem bontakozását jelenti a kapcsolatoknak. Problémát jelent azonban, hogy a francia erdészeknek nincs oly erős, centralizált társadalmi egyesületük, mint a magyar erdészeknek.

Nemzetközi munkánk még nem teljesen realizált, de már a megvalósítás végső stádiumában levő és ezért már tényként elkönnyvelhető nagy vállalkozása a Le-

mezipari FAO szimpózium és tanulmányút. Ezen 18 ország 61 szakembere vesz részt, mondhatni a világ minden tájáról. Méltó folytatása lesz ez az utóbbi évben rendezett hasonlóan nagyszabású rendezvényeknek, ez alkalommal egészen újszerű témakörben és remélhetőleg tovább öregbíti a magyar erdőszet és faipar hírnevét.

A felsorolt és központi szervezésben megvalósult nemzetközi akciók mellett több helyi csoportunk is szervezett csoportos tanulmányutat az Egyesület anyagi támogatásával, elsősorban Csehszlovákiába és Romániába. A jövőben is támogatni kívánjuk költségvetési lehetőségeink határán belül ezeket az utazásokat, amelyek részben egyesületi, részben vállalati és szakszervezeti, részben pedig egyéni tehervállalással valósulnak meg, mert tagtársaink körében állandóan növekszik az utazási kedv.

BELSŐ MUNKAKAPCSOLATAIN

Egyesületeink külkapcsolatairól szóló beszámolóim során feltétlenül meg kell emlékezni azokról a szervekről, amelyekkel az elmúlt esztendőben is munkakapcsolatban álltunk. A legközvetlenebb kapcsolat természetesen a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségéhez fűz bennünket. A Szövetség megkeresése nyomán rendszeresen részt vettünk a különböző szakmai szervezetek munkájában és elnökségi tagságunk révén a Szövetség irányításában is. A főtitkár felkérése nyomán javaslatainkkal igyekeztünk hozzájárulni ahhoz, hogy a Szövetség fejlődése az élet által igényelt irányba haladjon és a Szövetség közéleti súlya, valamint vonzereje növekedjen.

Sajnos, nem megnyugtató az a helyzet, amely a Szövetségen belül a munkaterületünkhöz legközelebb eső baráti egyesületekkel fenntartott kapcsolataink terén mutatkozik. Protokolláris szempontból és a vezető funkcionáriusok közötti személyi kapcsolat szivélyessége szempontjából kitűnőnek mondhatnánk a Faipari Tudományos Egyesülettel, a Magyar Agrártudományi Egyesülettel, a Magyar Hidrológiai Társasággal, a Geodéziai és Kartográfiai Egyesülettel, a Magyar Élelmezéstudományi Egyesülettel, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesülettel, valamint a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesülettel fennálló kapcsolatunkat. A felsorolt egyesületek közül azonban száraz tény munkakapcsolat mindössze a Faipari Tudományos Egyesülettel, valamint a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Tudományi Egyesülettel alakult ki az elmúlt év során. Ez még a korábbi évek egyébként sem túlságosan széles körű együttműködéséhez képest is beszűkülést jelent. Sajnálatos ez azért, mert egészen nyilvánvaló, hogy az egyes népgazdasági ágazatok terén munkálkodó egyesületek együttműködésében, a közös problémák komplex megoldására törfő együttes erőfeszítésben még rengeteg energia, ki nem aknázott lehetőség rejlik. A helyzet javítása szempontjából a központi vezetésen kívül elsősorban az egyes szakosztályokra hárul nagy szerep, mert az együttműködés elsősorban a szakosztályokban valósítható meg. De nem kisebb a helyi csoportok vezetőinek a felelőssége sem, hiszen ma már minden megyeszékhelyen működik MTESZ területi szervezet és ennek keretében vidéken is mód van az egyesületek közötti közös munkára. Tudnánk erre példát bőven felhozni küzgyülésünk színhelyéről, Heves megyéből is.

Az állami szervek közül legszorosabb a kapcsolatunk a Mezőgazdasági és Élelmezéstudományi Minisztériummal, azon belül a Tájékoztatási, az Erdőrendezési, a Vállalatfelügyeleti, a Közgazdasági, Vadászati és Vadgazdálkodási, a Személyzeti Főosztállyal, újabban pedig a Szövetkezeti és a Nemzetközi Kapcsolatok Főosztályával. Az erkölcsi támogatáson kívül köszönetet kell mondanom a Minisztériumnak azért a jelentős anyagi támogatásért is, amelyet a fennállásának 109.

évfolyamában járó szaklapunk fenntartásához és egyéb vonatkozásban is nyújt Egyesületünknek.

Munkakapcsolatban álltunk az elmúlt időszakban a Mezőgazdasági, Erdészeti és Vízügyi Dolgozók Szakszervezetével, a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsával, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottsággal, a Magyar Tudományos Akadémia Erdészeti Bizottságával, az Erdészeti és Faipari Egyetemmel, az Erdészeti Tudományos Intézettel, a Faipari Kutató Intézettel, az Erdő- és Fagazdasági Egyesüléssel, az Országos Természetvédelmi Hivatallal, a Honvédelmi Minisztérium Területgazdálkodási Főosztályával, a Hazafias Népfronttal és még több más szervvel. E kapcsolatok tartalmát az idő rövideje miatt nem részletezhetem. E helyett köszönetet mondok Egyesületünk nevében az említett szervezetek mindazon képviselőinek, akik velünk együttműködtek, segítették egyesületünket.

Ugyanezt a támogatást kérem Egyesületünk egésze, valamint vidéki helyi csoportjaink számára erdőgazdaságaink és faipari vállalataink igazgatói, párt-, ifjúsági- és szakszervezeti vezetői részéről. Sőt, most már ugyancsak támogatását kérem azoknak a termelőszövetkezeti vezetőknek is, akiknek működési körzetében nagyobb számú erdészeti szakember és valamely helyi csoportunk működik.

Köszönetet mondok továbbá a vállalatok és erdőrendezőiségek igazgatóinak azért az anyagi támogatásért, amelyet jogi tagdíj formájában Egyesületünknek nyújtanak. E támogatás nélkül aligha adhatnánk számot évről évre sokirányú társadalmi tevékenységünkről.

Szervezeti és személyi ügyeink közül megemlítem, hogy ez év január elsejével változás következett be az egyesületi titkár személyében. *Pokorny Róbertné* kartársnő mintegy másfél évtizednyi szorgos egyesületi szolgálat után nyugalomba vonult és tiszttségét *Riedl Gyula* erdőmérnök kartárs vette át. Sajnálatos személyi eseményről is meg kell emlékeznem: áprilisban elhunyt *dr. Balassa Gyula* nyugalmazott első miniszterhelyettes, az Országos Erdészeti Főigazgatóság volt vezetője, országos választmányunk tagja. Főhatóságunk vezetői minőségében egyesületünk hosszú éveken át élvezhette támogatását.

Megemlítem továbbá, hogy elnökségünk egyik legutóbbi határozatával létrehozta egyesületünk első társaságát oly módon, hogy a 200 főnél több tagot számláló Mikológiai Szakosztályt társaság rangra, azon belül szakcsoportjait pedig szakosztály rangra emelte.

Tájékoztatom a közgyűlést, hogy taglétszámunk a július 1-i állapotnak megfelelően 5326 fő volt; ez 170-nel több mint egy évvel korábban, s a létszám évek óta egyenletesen növekvő irányzatú.

Hosszan részletezhetném még azt a sokirányú munkát, amely Egyesületünkön belül szakosztályainkban, szakbizottságainkban, helyi csoportjaink keretében folyik. Megemlíthetném azokat a problémákat is, amelyek Egyesületünk vezetését foglalkoztatják, mint pl. az ifjúság fokozottabb bevonása a társadalmi munkába, pénzgazdálkodásunk egyes jelenségei, az elhelyezésünkkel járó nehézségek stb.

Úgy gondolom azonban, hogy munkánk főbb tendenciáinak ismertetése is elegendő annak bizonyítására: egyesületünk az elmúlt esztendő során is fejlődött, történelmi korunk által megkívánt és a tagság által igényelt irányban halad. Azt is bizonyítja ez, hogy az erdész összefogás ma épp oly időszerű gondolat és hatékony erő, mint egy évszázaddal előbb volt és ez az összefogás Egyesületünk fennmaradásának biztos záloga, a több szektorra osztottan dolgozó magyar erdészet szellemi és cselekvési egységének biztosítója.